

ски центри и маалски амбуланти, кои периодично ги доставуваат до санитарната инспекцијата при Институт за јавно здравство - „сè е во ред“. Во нив може да се прочита дека: „медицинскиот отпад редовно се селектира, посебно пакува и складира во посебни контејнери откаде еднаш или двапати неделно со специјални возила го собира надалежната комунална служба.

На терен, а и во практиката, состојбата е сосема различна и крајно загрижувачка. Лекарите и медицинскиот персонал се свесни за тоа, исто како и надлежните, но, сите ги затвораат очите пред проблемот, бидејќи државите континуирано имаат „поприоритетна“ работа отколку што е грижата за отпадот. Така, во непосредна близина на Белград, на пример, во еден од поголемите центри за дијализа опасниот медицински отпад повремено се фрла во обични црни вреќи па се собира заедно со обичниот комунален отпад.

Директорот на овој центар кој сакаше да остане анонимен, а од етички причини не го наведуваме ни центарот за да не се создаде пани-

ло веднаш на родителите, но, по неколку дена заболела од сериозна инфекција на крвта и морала да биде подолго време хоспитализирана.

Во обид да дознаеме од каде и како употребените шприцеви и игли заедно со другиот медицински отпад кој таму го затекнавме дошол на дивата депонија одговор побаравме во Медицинскиот центар во Горче Петров кој од оваа депонија е оддалечен само дваесетина метри. Нивниот одговор беше дека тие немаат врска со споменатиот случај и дека прописно го одлагаат медицинскиот отпад, а вината ја префрлија на околните приватни амбуланти.

Во неколку од нив нè убедија дека ни тие не се виновни туку дека отпадот е можеби од ветеринарната амбуланта која се наоѓа во близина на оваа депонија. Со еден збор, сите се оградиле од одговорност, а депонијата и понатаму остана полна со помешан отпад.

Слични случаи каде нема селекција помеѓу комуналниот и медицински отпад има многу. Еклатантен пример е сериозното труење на еден работник од Комунална

„Скоро 40 проценти од вкупниот опасен медицински отпад во Македонија завршуваат во кампиони“

ка меѓу населението, вели дека во нивните извештаи секогаш е наведено дека медицинскиот отпад редовно се одлага на пропишан начин. Причината зошто тоа и во практиката не е така лежи во хроничната беспарица на јавното здравство кое често нема пари ни за квалитени хируршки ракавици а камоли за посебна амбалажа во која би се одлагал медицинскиот, а посебно опасен медицински отпад.

Во другите големи урбани центри ситуацијата е слична.

Во Скопје, во близина на медицинскиот центар во скопската населба Горче Петров, седумгодишно девојче враќајќи се од училиште се „заиграло“ на дивата депонија каде меѓу комуналниот отпад имало и медицински и босоного згазнало на инфицирана игла од шприц. Мислејќи дека убоодот е безопасен не им кажа-

хигиена од Скопје кој за малку ќе се задушел од отровен гас, кога контејнер со обичен комунален отпад го

истурил во камионот не слутејќи што се наоѓа во него. Истрагата установила дека во контејнерот имало меди-

цински отпад и пластични шишиња со опасни реагенси (90 процентна оцетна киселина која се помешала со формалдехит и етанол) кои, кога се сомлеле во камионот, предизвикале бурна реакција од која човекот за малку ќе настрадал.

Најморбидниот настан, кој покажува колкава е негрижата за медицинскиот отпад во нашата држава, е случајот со ампутираното стапало пронајдено на гостиварското сметиште. Полициската истрага утврдила дека се работи за неодговорен однос на гостиварската болница или на локалното комунално претпријатие. Колку успеав да истражам за ова никој не одговарал.

Слични примери има и во Србија, Црна Гора но и во Косово и во Албанија.

■ **ПРОПИСИ** Според важечките меѓународни прописи, кои ги прифатиле ре-

ЦЕНА Одзив

Со опасниот медицински отпад најлошо се менаџира од страна на малите приватни здравствени ординации и лаборатории. Од 638 регистрирани приватни здравствени организации во Скопје кои имаат склучено договор со Комунална хигиена за подигање на опасен медицински отпад, само мал број навистина ги користат овие услуги. Според информацијата на надлежните, одсвот кај домашните „производители“ на опасен медицински отпад за користење на нивните услуги е мал поради високата цена која изнесува едно евро за килограм.

Р. М., забар од Скопје, вели дека е свесен за потребата отпадот да го селектира и да го предава на посебна комунална служба, меѓутоа, тоа не го прави редовно бидејќи дневно понекогаш му се собира и по 10-20 килограми отпад за што би требало да плати најмалку 20 евра, а месечно таа сума доколку ги почитува сите законски регулативи се доближува до 500 евра месечно. „Доколку државата сака да го реши овој проблем, одлагањето на опасен медицински отпад треба да биде или бесплатно или да има некоја симболична цена“, вели Р.М.